

libet Clerici, quod gaudeat privilegio fori, post Riccium in praxi, tom. 1. resolutione 471. n. 6. & Menoch. de arbitrar. casu 562. num. 7. & Narbonam l. 20. tit. 1. libro 4. Rec. pilationis, glossa 1. num. 27. & ab eo relator contra alios, quod numquam vidi praxi receptum: Et an Episcopus possit habere familiam armatam, idem Diana ibid. resolut. 5. tractatu 2. de quo etiam late Covarruvias in praxi. c. 10. num. 2. Salzedus ad Bernard. Diaz regula 397. & in practica. c. 151. vel 160. Gutierrez in p. all. i. libro 1. quest. 4. Mata de jurisdictione, 1. parte. c. 10. ex num. 5. & 2. parte. c. 9. ex num. 1. Gevallos quest. 897. ubi latissime Cancer. lib. 3. c. 19. ex n. 57. Cened. 9. 39. Barbosa de potest. Episcopali, 3. parte, allegatione 107. numer. 8. & de iure Ecclesiast. lib. 4. c. 39. §. 4. ex num. 49. Sanchez lib. 6. const. c. 1. dub. 5. & plures pro utraque parte referens D. Joseph. Vela de potestate Episcopali, ex n. 100. omnino videndus, & Salgado de potestate, parte 2. c. 4. ex numer. 36. & D. Larrea decis. Granatens. 1. ex num. 16.

Item de auxilio ad hanc captivam, & alia protestando per Judicem Ecclesiasticum, vel e contra, & mutua editione actorum ad hoc vide late, & optime explicantem Patricium de inst. num. 1. edit. tom. 1. tit. 3. resolutione 8. & 9. ubi ferè infinitos refert post Morlam in empirio, sit. 2. quest. 20. ex num. 9. Cancercum variar. lib. 2. c. 17. ex n. 2. & libro 3. cap. 19. per totum, & Parlador lib. 2. quæst. fin. 1. parte, §. 2. per totum, & D. Joseph. Vela in relection. ad text. in c. 1. de officio Ordinar. ex n. 1. ubi etiam Barbosa in Collect. & Carleval. de iudiciis, disp. 2. ex num. 75. & D. Larream decis. Granat. 1. per totam.

Item quod Novitii Ordinum militarium non gaudeant privilegio fori ante professionem, docent in terminis Alvarez de privilegiis pauperum, parte 3. quaestione 17. num. 29. Mastrillus decis. 290. n. 166. Bobadilla lib. 2. cap. 19. n. 16. & 17. & cap. 18. n. 86. Cenedus quest. 4. num. 41. Pereira de manu Regis, cap. 8. num. final. & alii adducti à Valenzuela consil. 9. num. 13. sed contrarium verius, ut probat ipse Valenzuela, & latius Carlevalis de iud. lib. 1. disp. 2. qui 6. sectione 3. ex num. 439. & D. Larrea allegatione fiscali 64. ex num. 7. & per totam, ubi alios refert, & plura cumulat.

CAPUT XI.

Qualiter formetur Accusatio.

SUMMARI.

1. In accusatione an ponatur mensis & annus, & nomen Imperatoris, vel Regis?
2. Si accusator posuit in libel. o mensem & annum, & locum commissi delicti, & postea non probat illo mense & anno & loco esse commissum, an possit sequi condemnatio?
3. An in causis criminalibus requiratur conclusio?
4. An accusator teneatur ponere in libello diem & horam commissi criminis?
5. An ad instantiam & requisitionem accusati teneatur accusator ponere in libello diem & horam criminis?
6. Si accusator in libello ponit diem, & horam commissi criminis spontè & non compulsus, si

non probat illo die & loco esse commissum, an sequatur condemnatio?

7. Si qualitas delicti, quæ aggravat poenam, non sit posita in libello, an sequatur con. emendat?

8. An pendente iudicio possit accusator ponere qualitatem delicti, quæ aggravat poenam, quando non sit in libello?

IT E M principaliter quæro, qualiter formetur accusatio. In quo articulo breviter & resolutivè dico, quod postquam reus delinquens est captus, requiritur, quod proponatur contra eum solemniter accusatio in scriptis, quæ contineat personam accusatoris & accusati, nomen Imperatoris, vel Regis, annum, mensem, locum commissi delicti, & ipsum delictum, de quo fit accusatio, textus est capitalis & expressus in libello, ff. de accus. & ibi notat Gloss. ordinaria, Rainer. Bartol. Alber. & communiter Doctores: text. in l. penult. Cod. de accusat. & ibi etiam Gloss. ordinaria & communiter Doctores: text. in cap. fin. §. liberorum, 2. quest. 8. & ibi Archid. & Canonistæ, & idem disponit l. 14. tit. 1. 7. part. & l. 6. tit. 2. col. lib. 4. for. II. Cuius ratio potest esse, ut per talem solemniter designetur gravitas delicti, & quodammodo inducatur terror ipsi delinquenti. Item etiam, ut resulter clarior probatio & liquidatio delicti commissi, ex mente prædicatorum iurum, & Doctorem, & in tantum hoc est verum, quod si talis solemnitas non servetur, processus sit ipso iure nullus, & reus debet absolvi ab instantia iudicii, & accusator condemnari in expensis reservato iure accusandi, ut iterum possit solemniter agere. Ita probant prædicta iura, maxime textus in d. libellorum, vnde sic quod si libelli. Cuius verba sunt: *Quod si libelli inscriptionum legitime ordinati non fuerint, rei nomen aboleret. & ex integro repetendi reum puseat si fuerit; probat etiam textus in l. si maritus, l. 2. §. si maritus, ff. de accus. ubi habetur, quod si maritus simul accusat adulterum & adulteram, cum de iure non possit, non valet nec tenet accusatio, nec processus, sed iterum potest agere, & accusare de novo. Confirmatur etiam, quia fide est in civilibus, in quibus si ex aliqua causa, vel defectu libellus vel processus sit nullus, absolvitur reus ab instantia iudicii, & auctori reservatur integrum jus quod ante habebat, text. in l. 1. ff. si maritus salsum modum dixerit, & ibi Gloss. ordinaria text. in leg. habeat, ff. de in iustitia, text. in l. Badius ff. de pact. dotal. & tradit magistraliter Bartol. in l. 1. ff. de edendo, ven. col. n. 12. & ibi communiter Moderni, idem Bart. in l. editio actio, C. rod. tit. 8. & ibi etiam Doctores. Imò à sententia lata per iudicem super talia libello inepto est ipso iure nulla, Gloss. est singularis & unica in §. 1. Instit. de obligatione sit generalit. in gloss. fin. in fin. quam ibi ad hoc reputat singularem Angel. fin. col. 8. & ceteri Doctores, reputat etiam singularem & unicam Bald. in l. actor, C. de rob. creditis, fin. col. Advertendum tamen, quod hodie in nostro regno non requiritur talis solemnitas accusationis in criminalibus pro forma, imò, si omittatur processus valet, & tenet, & potest sequi condemnatio, licet de consuetudine semper ponatur, quia proceditur tantum attenta veritate, & ea probata ita disponit l. 1. tit. 1. lib. 3. ord. quæ licet loquatur in civilibus, tamen eadem ratio est, & militat in criminalibus, & ita servatur in practica. Confirmatur etiam, quia quando duo vel plures casus equiparantur à iure, depa-*

Modus formandi accusationis.

1.

Tempus & locus sunt de forma substantiæ libelli accusationsis.

In libello accusatis non requiritur conclusio.

dispositum in uno, censetur etiam dispositum in alio; ita probat textus in iuncta gloss. fin. in leg. si quis servo videri iussit, ff. de furis & servo corrupto, & ibi notat & commendat Bald. Gloss. in aut. non observato, C. de test. & ibi Gloss. etiam, & communis opinio in l. quod vero contra, C. de legibus, quod est verum & procedit etiam in materia correctoria, & exorbitanti, secundum prædictas Glossas & Doctores ibi: ergo apertè idem dicamus in nostro casu, b. sicut in civilibus non attenditur solemnitas iuris in procedendo, sed sola veritas, ita etiam dicamus in criminalibus.

Quæro tamen iuxta hoc, si accusator posuit in libello mensem, & annum, & locum commissi delicti prout de iure tenetur, & non probavit illo mense, anno, & loco esse commissum, sed alio tempore vel loco, an possit sequi condemnatio? & videtur diem unum quod non; sed quod necessario debet sequi absolutio, quia hoc casu tempus & locus sunt de forma, & substantia accusationis, & libelli ergo probationis, ut dictis tribus iuris probatur: item etiam, quia diversitas temporis, vel loci inducit diversitatem delicti, & per consequens non tepetitur probatum factum, vel delictum, quod est propositum, & deductum in iudicio, argumentum text. in leg. denuncio, §. quid rancore, ff. de adul. probat etiam text. in l. habeat, ff. de in iustitia, & text. in l. 1. ff. si maritus falsum modum dixerit, & in expresse ita tenet Bald. in l. 1. C. qui accip. non poss. 13. col. n. 68. Salycet. in leg. penult. Cod. accusat. col. 1. & 2.

Unum tamen est, quod in tali libello, vel accusatione non requiritur conclusio, ut pars dicat, & concludat in fine libelli, quare peto reum delinquentem puniri in tali poena, vel genericè in poena quæ pro tali delicto à iure est imposta nam licet in civilibus causis pro forma requiratur conclusio, ut in leg. ut fundat, ff. communis dividendi, & in l. fin. C. de fidei commissis. lib. 2. in l. Pomponius, ff. de neg. gest. & in c. licet Florent. de simonia, in clem. sepè de verborum significatione, per quæ iura ita tenet Barr. in l. 1. ff. de edendo, 1. col. n. 6. & ibi communiter Doctores præcipue Jal. 3. col. Item Barr. in l. prius, ff. de novi oper. nunc. 8. col. in medio. Idem Barr. in l. 1. ff. de exco. 3. col. n. 3. Idem Barr. in leg. Arelinus, §. Stichus, ff. de lib. legat. Bald. in l. editio actio, C. de edendo, 1. col. n. 33. & ibi communiter Doctores. Idem Bald. in l. 2. C. de pot. barr. d. in fin. Innocen. in cap. super literis, de rescriptis, 2. col. num. 3. Abbas & communiter Canonistæ in cap. de libelli oblatione, Angel. in §. omnium, Instit. de act. penult. & ibi Jalon. §. col. n. 128. idem disponit lex 4. tit. 2. 3. part. Confirmatur quia sicut apud Dialecticos argumentum bene formatum consistit in maiori, minori, & conclusione, ita apud nos libellus bene, & apertè formatus consistit in prædictis solemnitatibus. Item etiam, quia conclusio declarat, & ampliat, & restringit ipsum libellum, & petitionem & ex ea apparet qualiter præcedentia intelligantur. Item etiam, quia quando unum narratur, & ponitur in libello, aliud petitur in conclusione, potius attenditur, quod petitur in conclusione, quam illud quod continetur in libello & facti narratione, secundum prædictes Doctores, ubi supra: tamen in criminalibus non requiritur aliqua conclusio, sed sufficit simpliciter reum accusare, & dicere tale delictum commississe tali tempore, & loco sine eo quod preat per iudicem puniri: quia ipse tenetur poenam imponere. Cuius ratio est, ad Ant. Gomez. Variar. Resol. Tom. III.

quia in quolibet delicto lex ipsa concludit ad poenam ordinariam, vel arbitrariam, & non habet necesse pars concludere, imò nec iudex tenetur in sententia poenam imponere, sed sufficit declarare reum tale delictum commississe, quia in consequentiam succedit poena legalis, quæ à iure est imposta, quando est ordinaria: si vero est arbitraria, tunc requiritur ejus expressio & declaratio, & in expresse ita probat textus in leg. 1. vers. nam ut Papiniani, ff. ad Titul. Cuius verba sunt: *Nam ut Papiniani respondit, facti quidem quæstio in arbitrio iudicantis, poene vero persecutio non ejus voluntati mandatur, sed legis auctoritati reservatur, & ibi notat & commendat Bartolus, Albericus, & communiter Doctores antiqui, idem Bartolus in leg. libellorum, ff. de accusat. final. col. Idem Bartol. in l. quid ergo, §. poena gravior, ff. de his qui vocant. infam. 3. col. n. 8. & ibi Alber. & alii Doctores. Idem Barr. in l. 2. §. si publico, ff. de adulter. 3. col. 3. quest. Idem Bartol. in leg. si iudex postquam, ff. de re jud. Paul. de Castro in leg. & si severior, ex quibus causa infam. §. reg. fin. col. Petrus Cynus, Baldus Angelus, & communiter Doctores in l. penult. C. de accusat. Cynus in l. nec exemplum, C. ad legem Cornel. de fals. Abbas in cap. nisi speciales, de offi. deleg. 2. col. Anchar. in cap. de homicidio, lib. 6. Jalon. in §. omnium, Instit. de alien. 19. col. n. 137. Angelus de malef. in parte hac est quadam inquisitio. 9. & 10. col. vers. quæro principatè quæro, & ibi ejus additionator idem Angelus in parte, super quibus omnibus, 1. & 2. col. quod tamen hodie procedit sine aliquo dubio in nostro regno, cum nec in criminalibus nec civilibus requiratur aliqua conclusio, sed tantum attenta veritate procedatur, ut in leg. 11. tit. 1. lib. 3. ord.*

Item adde, quod licet in tali libello, & accusatione criminali de iure requiratur inscriptio ad poenam talionis, ut est textus expressus in d. libellorum, ff. de accusat. text. in leg. si cui eod. tit. text. in leg. fin. ff. de privat. d. lib. 3. text. in leg. fin. ff. de iure. text. in leg. qui crimem. Cod. qui accusat. non poss. text. in leg. fin. C. de accusat. text. in leg. 2. vers. 1. Cod. de exhib. reis, text. in leg. non privi, Cod. de calumniatoribus, tamen e hodie generali consuetudine non requiritur, nec servatur, quia aliàs timore similitudinis supplicii nemo audeat accusare, & delicta remaneret impunita; ita determinat Bartolus in d. l. si cui, ff. de accusat. 1. col. n. 1. tenent etiam & determinant communiter Doctores in d. libellorum, eadem cir. & in leg. fin. C. eod. tit. Salycetus in leg. qui crimem. 2. col. Cod. qui accusat. non poss. idem Salycetus in leg. non ideo minus, Cod. de accusat. 1. col. n. 3. Gandinus in tractat. malef. fol. 4. in quasi. qualiter sint accusatio, 3. & licet lex nostra part. 26. tit. 1. 7. part. & lex 6. tit. 20. lib. 4. for. II. dicant, quod talis inscriptio fiat quando quis accusat tanquam unus de populo; non vero quando prosequitur suam, vel suorum injuriam, tamen indistinctè hodie non servatur in practica prædicta inscriptio reterta consuetudine, sed libellus & accusatio procedit sine ea.

Adde tamen, quod calumniosus accusator saltem punietur crimine injuriarum, secundum prædictos Doctores, ubi supra. Dubium tamen necessarium, & quotidianum est an accusator teneatur ponere in libello, vel accusatione diem & horam commissi criminis? In quo articulo breviter & resolutivè dico, quod si factum, vel delictum certo die, tempore, vel hora est punibile, aliàs

bilis in cap. constitutus licet casum, de probation. & ibi Glossa ordinaria in verbo se assi. n. i. & communiter Doctores, tenet etiam glossa ordinaria in cap. forte, de electione, lib. 6. in verbo evidentem, quam ad hoc notat & commendat Abbas in cap. 2. de rescriptis, pen. l. col. m. & ibi alii Doctores Nec hinc sententia & opinionioni obstat textus ille capitalis, in quo se fundabat communis opinio contraria in leg. demniasse, §. quid tamen, ff. de adulter. quia respondeo, quod loquitur quando in libello, vel accusatione proponitur, & nominatur persona, cum qua mulier commisit adulterium, & non probatur tum ea, sed cum alia diversa: quia tunc non debet accusator obtinere, quia pro forma & substantia accusationis adulterii requiritur expressio personae adulterantis, ut in leg. libellorum, ff. de accus. t. unde si non probatur, potest sequi condemnatio. Secundo non obstat, quod diversitas temporis, vel loci, inducit diversitatem delicti, & sic non videtur probatum delictum contentum, & propositum in accusatione: quia respondeo, quod non videtur probatum aliud distinctum delictum, sed illudmet, quod est propositum, licet erratum sit in tempore, vel loco, de cuius errore aperte constat per probationes contentas in processu. Confirmatur, quia in actibus hominum nunquam praesumitur pluralitas, textus est in leg. omnium, Codic. de test. & ibi Glossa ordinaria & communiter Doctores, textus in leg. sin. Codic. de rebus et in cap. in presentia, versicul. verum, et 1. de probation. & utrobique communiter Doctores, & tradit plane Jafon, & Moderni, in leg. cum q. i. §. in popularibus, ff. de iurejur. ergo in nostro casu aliud delictum non praesumatur, & maxime hoc procedit in nostro regno, & attendit leg. in decima, titulo primo, libro tertio, ordin. quae disponit, quod procedatur tantum attenta veritate: quo casu si dec. citur in iudicio una causa & probatur alia, potest sequi condemnatio, argumento textus singularis in leg. Aemilius, ff. de minor. quem ad hoc notat & commendat ibi Bartolus secunda columna, in fin. Socinus in leg. certi condicilio, §. si numerus, ff. si cert. petat. tertia columna. Imò, quod magis est teneo pro firmo, quod etiam in libello, vel accusatione ponatur tempus & locus requisitus pro forma & substantia processus, iuxta textum in leg. libellorum, ff. de accus. & probetur de alio tempore, vel loco, vel si simpliciter probatur delictum, nullo probato tempore, vel loco, eo casu quo delictum, omni tempore, & loco esse punibile, potest hodie sequi condemnatio, attendit praedicta lege regia ordinamenti, junctis superioribus.

Responso ad contra-
tia.

Qualitas delicti aggrava-
tionem si non exprimitur an sequatur condemnatio.

Item etiam quero, si qualitas proposita in libello, vel accusatione non inducit de per se delictum, sed tantum aggravat & alterat poenam ejus, ut si quis commisit delictum proditorie, vel aleose, vel delictum est reiteratum, vel in similibus casibus quibus delictum, & ejus poena aggravat propter aliquam qualitatem, & delictum reperitur simpliciter probatum, sine illa qualitate, an possit sequi condemnatio, & videtur quod non, nisi detractio illius qualitatis fiat pendente iudicio. Ita probat textus in leg. in deictis, §. si detracta, ff. de accus. in l. ubi ad hoc notat & commendat Bart. & communiter Doctores. Idem Bart. in d. l. denunciatio, §. quod tamen, ff. de adulter. 2. columna, & ibi Alberic & Doctores antiqui. Idem Bartol. consil. 117. Joan. And. in addit. ad Specul. in tit. de accus. in prima addicione. Cyn. Paul. & alii Doctores in l. 2. Cod. de probat. Abbas Panormit. in cap. examinata, de iudic. 2. col. m. v. n. 6. Idem Abbas in cap. in et causam de probat. 2. col. n. 31. & 32. Marianus Socinus ubi reputat singulare in cap. coquestus, fin. col. m. de foro comper. Felinus in cap. 2. de rescriptis. 1. columna. versicul. estringitur. Jafon. in leg. penultim. §. 1. ff. ne quis eum, qui in suis vocat. est, vi exi. 2. col. m. Roman. ubi dicit hanc esse communem opinionem in consil. 10. & 167. final. col. m. Hippolytus de Marfil. consil. 7. penultim. col. m. Sed his non obstantibus ego teneo contrarium, imò quod si factum, vel delictum simpliciter probatur, & non qualitas deducta & proposita, potest & debeat sequi condemnatio, & hoc aperte fundatur ex his, quae supra proxima quaestione dixi & tradidi, & magis in specie facit, quia in isto casu idem delictum in substantia probatum est, non verò aliud diversum, quia licet qualitas proposita augeat poenam, non tamen constituit diversam substantiam, quia illud quod differt secundum plus & minus, non dicitur differre in substantia, textus est in leg. sin. ff. de fundo instruct. & ibi Bart. & communiter Doctores, textus in leg. si in cui, ff. quemadmodum ser. amittit, & in expresso istam sententiam & conclusionem tenet Paul. de Castro in l. communem, §. si fin. ff. eod. tit. quemadmodum ser. amittit, Salyc. qui reputat esse notabile, & quotidianum in l. 2. Cod. ad legem Jul. de vi, fin. col. Alberic, quem ipsi non allegant in leg. qui ad ergo, §. si poena gravior, ff. de his qui nocent. in fin. & hoc notat, quarto casu & ibi Bald. 1. columna. n. 7. Idem Bald. in l. 2. Cod. de probat. 2. col. m. n. 1. Idem Bald. & Imola in l. si Titius, ff. solut. maritum. Florian. in leg. de iell. s. si de reat. ff. de nox. l. penultim. Nec obstat textus in dicit, §. si detracta, quia ibi non negatur, quod potest fieri condemnatio in simplici facto, vel delicto probato, si qualitas non detrachatur, & ita respondere ibi Bald. & ista opinio est vera, & tenenda maxime hodie attendit l. 1. tit. 1. lib. 3. ordin.

Accusator potest per-
dente iudicio cum-
lare qualita-
tem delicti.

Item etiam quero, si factum vel delictum proponitur in accusatione, vel libello simpliciter sine qualitate, quae ipsum aggravat, an possit postea accusatione pendente iudicio & processu eam addere, & cumulare, ut poena aggravetur in sententia, & breviter & resolutive teneo quod sic dum tamen detur copia ipsi reo, ut possit se defendere, & hoc fiat ante sententiam diffinitivam, & ante conclusionem in casu, ita probat text. singularis & unicus in d. l. in delictis, §. si detracta, in fine ff. de nox. l. ubi disponitur, quod si actum est simpliciter a ditione noxali, non proposita qualitate, quod dominus servi scivit, illa qualitas scientie potest addi & cumulari pendente iudicio & processu: & ad hoc notat, & commendat ibi Bartolus, Albericus, Baldus, Flor. & communiter Doctores, & reputat singularem & unicum Bald. & Anan. in cap. sin. de collat. de reg. 4. col. Nec obstat text. cum materia in l. edita ad hoc, de eadem ubi disponitur, quod non potest mutari, vel emendari libell-

lus

esse ejus generis libellum ipso jure, latissime afferentes Alexandr. n. 13. Dec. num. 14. Rip. num. 11. Cur. Jun. n. 83. in l. edita, C. de edendo, & qui alios laudar. ac diligenter ex receptis sententiis hanc rem agit Jul. Clar. in pract. §. ult. q. 12. praevis, cum seq. Quod sicut in civilibus,] Potuit hanc in rem nosse Gomez. laudare text. singularem in l. hanc, §. adversus, ff. de pen. ubi secundum morem privatorum iudiciorum, ex quo recte, & verè collegerit interpretes validum atque efficac argumentum potest esse a casu civilibus ad criminales, quod constat ex Bart. in l. Papinianus, §. 2. ff. de inoff. testam. Paul. in l. confectionem, ad fin. C. quomodo. & quando pua. Alex. in l. de erroris, n. 11. ff. solut. maritum. & aliis quos alibi dudum tenuimus. Tamen iudex de generali confessione] Hoc idem attestantur Gig. de crim. l. 4. ff. de test. q. 1. n. 6. Did. à Covarr. lib. 2. resol. 9. & videndus Jul. Clar. quem refero in recept. sentent. thes. in ver. accusatio, n. 22. Et commun. Doct.] Affirmant hoc idem receptum Plotinter consil. crimin. consil. 109. n. 4. libi. Regid. Boff. pract. tit. de inquisit. n. 92. & qui alios laudat Jul. Clar. in pract. §. ult. quest. 22. dixi etiam, & est tum publice utilitati aptissime contententem, quavis nosse Gomez. de nihilo relinqueret, nec enim text. in l. libellorum, restagatur, quippe qui tantum dicit nullam opuse esse dem. & horam in libello exprimi, ac si id petatur, negandum est haud permitit, nec tam facile testes laborari ac falsitati locum dari premetendum est, denique iniquum, injustum ac propemodum inhumanum est, cum negotio vit alicet, quam ex iis circumstantiis probari possit, defensionem omnem reo intercluderet: verum tamen existimo, quod si accusator jurato affirmari se diei non meminisse, vel petitioni satisfecisse contentum esse juxta Ang. in d. l. libellorum, n. 5. August. de Angel. de malis. & alios quos jure summo refero, & sequitur Clarus ubi supra in fin. Ego teneo contrarium] Admittenda, atque approbanda omnino videtur sententia hanc nostri Gomezii contra communem: verè eorum argumenta seu fundamenta communia nihili stringunt, & quae contra asserunt non leviter urgent: quamobrem & ipse hinc contrariae sententiae subscribo, cui etiam tacite notio Gomezio nomen dedit Jul. Clar. in pract. §. ult. q. 22. vers. sed quid si accusator. Et in expresso istam sententiam & conclusionem.] Hanc etiam sententiam, quae & mihi verior, & utilitari publicae magis contententia videtur asserunt usu, qui optimus rerum est magister, approbaram. Anan. in Constituentiam. num. 5. extra de clerico. precus. Guid. Pap. de rei 533. Jul. Clar. in pract. §. ult. q. 66. vers. sed quid si pro parte: quae maxime absque dubio promovetur, ac protegetur ex clausulis, quae hodie libellis addi, inserique soleat.

Responso ad argu-
mentum
contrarium.

ADDITIONES
SUMMARI.

1. Doctores qui materiam explicant referuntur.
2. De solemnitatibus accussationis.
3. Quid si accusator proposuit locum & tempus, & de alio loco, & tempore probatur?
4. Conclusio an requiratur in accusatione, & in rescripto ad poenam Talionum?
5. An accusator teneatur ponere in libello diem, & horam commissi criminis?
6. An ad instantiam Rei debeat accusator exprimere diem commissi criminis?
7. Si accusator non probavit diem, & horam propositam delicti, an sequi condemnatio possit?
8. Si qualitas aggravaans delictum non fuerit probata, an sequi possit condemnatio?
9. An pendente iudicio possit addi qualitas aggravaans delictum?
10. An quilibet tenetur ad accusandum?

ANNOTATIONES.

1. Ista sententia lata per iudicem. Idem affirmant in fortioribus etiam terminis Bald. in auth. qui litigantium, non C. de epis. aud. Sym. Cravet. con. 51 n. 2. Joan. Cephal. consil. 100 n. 13. quod verò quaestione principalem attinet de libello accusationis abique eorum, quae & lege libellorum, ff. de accusat. desiderantur, expressione, adde nullum

Materiam praesentem explicant praeter 6. 11. Mediarior, Clarus in practi, §. finali, quaestione 12. & plurim. segg. Tiber. Decian. lib. 3. cap. 1. & segg. Boffius in sua practi. tit. de accusat. Petrus

Petrus Gregor. in fynagm. lib. 32. cap. 7. & seq. Tulch litera A. concl. 56. & seq. usque ad 172. Farinac latissimè, ut solet, questione 12. & seq. Paz in praxi, tom. 1. parte 5. cap. 3. §. 6. Pichardus in manu Edion. 3. part. §. 3. num. 17. Barbosa in collect. tit. de accusatiõ. Bolan. in Curia Philipp. 3. part. §. 14. Villadieg. in peliti. cap. 3. ex n. 150. Morla in enpor. titul. 2. quæst. 3. ex numer. 44. & vide conclusiones criminales post opera Reder. Suarez usque ad conclusionem 11. Menoch. de arbitrar. casu 594. ubi de differentia inter accusationem, & inquisitionem quoad penam, Larrea de iud. Granat. 27. ubi etiam de laboribus, & Carlev. de iudic. tom. 1. vit. 2. disp. 6. ubi latè an accusatus possit reaccusare, & de concursu civilis, & criminalis actionis. vide alia sup. c. 1. & Thom. Sanchez in conf. moral. l. 6. cap. 1. dub. 6. & seq. & cap. 3. dubio 17. n. 4.

Ad num. 1. ibi: In quo articulo breviter, & resolutivè dico, &c.

Nomen Imperatoris, seu Regis, & annum, & mensem, & locum commissi delicti; debere contineri in accusatione, ut hic resolvitur, sed sine his requisitis suffiteri accusationem cum debeat procedi attentè veritate, docent ferè omnes supra citati, maximè Farinac d. 9. l. 2. n. 2. Scaccia de iur. l. 51. ex numer. 2. Paz in praxi, d. c. 3. §. 6. Pichard. in manducl. 3. part. §. 3. Villad. d. c. 3. ex n. 150. & de forma libellandi in criminali, iterum Farin. g. 1. ex n. 5. Cavell. 815. ubi latè explicat constitutionem hujus Regni præcipientem procedi attentè veritate.

Ad num. 2. ibi: Et videtur dicendum quòd non, &c.

Non posse sequi condemnationem, si accusator probavit alio loco. seu tempore commissum delictum, & non proposito in libello, ut hic resolvitur docent Bossius in pract. tit. de inquisit. n. 90. 93. & 102. Malfard. de probat. conclus. 28. n. 4. & alij in unum congesti à Farinac, quæst. 1. n. 29. Paz in praxi, tom. 1. part. 5. c. 3. §. 6. n. 20. & vide supra num. 7.

Ad num. 3. ibi: Vnum tamen est, &c.

Non requiritur, nec esse necessariam conclusionem in libello accusationis, nec inscriptionem ad penam Talionis, ut hic resolvitur, docent Clarus in pract. §. final. 9. l. 2. n. 21. Bossius in pract. titul. de accus. Paz in praxi, tom. 1. part. 5. c. 3. §. 6. n. 49. Covarruv. lib. 2. variar. cap. 9. n. 1. qui Talionis pœnam in usu hodie non esse asserit, quod etiam defendit Clarus quæst. 81. Menoch. de arbitrariis, quæst. 79. n. 5. Gregor. in l. 13. tit. 9. part. 4. & plurimos referens Pichard. in manducl. 3. part. §. 4. num. 15. latissimè Farinac. 9. l. 6. ex n. 1. ubi n. 3. quòd pœna Talionis recessit ab aula, & Paz supra, n. 52. & seqq. vide etiam Scacciam de iudic. lib. 1. cap. 5. ex numer. 7.

Ad num. 4. ibi: In quo articulo breviter, & resolutivè dico, &c.

Accusatorem non debere exprimere in libello diem, nec horam commissi criminis, præterquam si crimen sit tale quòd tantum sit punibile certo die & tempore, ut hic resolvitur; præterquam quod deductur ex notissimis juris principijs hic adductis per nostrum Gomezium, docent Bossius in pract. titul. de inquisit. num. 19. Gigas de crimine lesa Majest. lib. 1. tit. 2. qualiter in crimine lesa Majest. procedatur, quæst. 3. num. 2. & Farin. 9. l. 1. num. 18. vide etiam Fachin. l. 9. controvers. cap. 14. Paz in praxi, tom. 1. part. 5. §. 6. n. 21. cap. 3. & Scacciam supra.

Ad numerum 5. ibi: Sed hic non obstantibus, &c.

Etiam ad instantiam Rei, accusatoris non debere exprimere diem commissi criminis, resolvit Gomez. ut vides; sed contrarium ut verius docet Suarez à Ribeira in annotatione ad hunc locum, cum Julio Claro, & alii, & idem comprobatur Malfardus qui alios refert, conclus. 512. numer. 3. & conclus. 28. num. 3. & cum, & alios referens Farinac. 9. l. 1. num. 20. ubi num. 11. limitat præterquam si hoc à reo calumniosè petatur, tunc enim denegandum est, & Judici arbitrio relinquit, quando dicatur calumniosè petere, & consultat tali Judici, ut hoc casu antequam præcipiat accusatori, ut diem, & horam proferat, inquit à reo quò die fuerit abfens, & quam defensionem velit facere, & ad quid petat exprimi diem; & videat ex expressione diei posse resultare reo aliquam defensionem, id præcipiat; Paz in praxi, tom. 1. part. 5. c. 3. §. 6. n. 22. Scaccia de iudic. lib. primo, c. 51. ex n. 35. latè.

Ad num. 6. ibi: Et breviter, & resolutivè dico, &c.

Si dies, & hora apponitur per accusatorem ad instantiam accusati, quod licet dies, & hora non probetur possit sequi condemnatio, secus aliàs ut hic resolvitur; docent Bossius tit. de Inquisit. n. 93. Clar. in practica. quæst. 12. Malfard. de probat. conclus. 28. num. 4. & alii relati à Farinacio in d. quæst. 1. num. 30. ubi num. seq. latè comprobatur limitationes nostri Gomezii hoc loco, cum videas: ubi advertit quòd licet postea noster Gomez. in verso. Sed hic non obstantibus, teneat indistinctè posse sequi condemnationem, quamvis dies, & hora posita fuerit accusato non petente, superior resolutio sequenti est. vide etiam Scacc. de iudic. l. 1. cap. 31. ex n. 39.

Ad numerum 7. ibi: Sed hic non obstantibus, &c.

Licet non fuerit probata qualitas aggravans delictum, ut prodicit, vel alia limilis, quòd adhuc sequi possit condemnatio, ut hic resolvitur, docent relati à Farinac. 9. l. 2. ubi etiam alios pro contraria adducit, quam sequitur tanquam communior: Ego tamen cum Suarez in annotatione ad hunc locum, nostro Gomezio calculum præbendum censens, nimirum delictum, ut probatum fuerit puniendum: & hoc maximè attento jure Regio in l. 10. titul. 17. libr. 4. Recopilat. quæ præcipit secundum veritatem esse judicandum: de quo latè Azevedus ibi, & Barbos. in Collect. cap. examinata, de iudic. numer. 6. Hermosilla in l. 56. titul. 5. parte 5. glossa 7. ex numer. 30. Valasco. de jur. empby. g. 6. latè, vide Larream de iur. Granat. 50. ubi probat, quòd remissio adulterio ei qui illud cum incestu commissit, adhuc puniri possit de incestu; & de iur. 48. numer. 20. & Scaccia de iudic. lib. 1. cap. 51. ex numer. 39. latè.

Ad num. 8. ibi: Et breviter, & resolutivè dico, &c.

Quòd pendente iudicio possit addi qualitas aggravans delictum, dum tamen detur copia reo, ut possit se defendere, & ante conclusionem in causâ hic resolvitur, docent Baïard. ad Clar. quæst. 12. n. 11. Cavallos quæst. 815. num. 16. quòd sano modo intelligendum est, ita ut defensio rei salva sit semper: vide etiam D. Larr. de iur. Granat. 50. & Scaccia de iudic. lib. 1. cap. final. numer. 8.

Ibi: Nec obstat textus in leãta actio, &c. Laudat

Laudat nostrum Gomezium in præsentis Barbosa in leãta actio, C. de edenao, in collect. ad Cod. ubi alios refert. Item an quis teneatur accusare, vide Thomam Sanchez in conf. moralib. l. 6. cap. 1. d. b. io 20. ubi quòd teneatur, si in committè damnum reundet delictum, & cap. 4. dub. 1. n. 4. ubi an possit ab accusatione desistere?

CAPUT XII.

De probatione delictorum.

SUMMARI A.

- 1 Quid sit informatio?
- 2 Quid sit presumpcio, & quid operetur?
- 3 Quid sit plena, & legitima probatio?
- 4 Si confessio sit facta in iudicio sine aliquo iuramento, an valeat ad condemnandum?
- 5 An in causis criminalibus reus teneatur jurare de calumnia super articulo de veritate dicenda?
- 6 Confessio sola rei cum maxima iudicis persuasione, an valeat ad condemnationem?
- 7 Si reus fugiat ad Ecclesiam, & iudex ei securitatem promissit, si ipse exierit, an possit condemnare reum, si cum illa securitate ab Ecclesia illa exierit?
- 8 An ex confessione delinquentis facta in processu nullo possit reus condemnari?
- 9 Probatio per testes sufficit ad condemnationem.
- 10 An testes qui deponunt debeant reddere rationem si sunt interrogati?
- 11 An iudex possit testes interrogare de aliquibus qualitatibus, & circumstantiis delicti?
- 12 Testes singulares quando faciunt plenam probationem?
- 13 An possit mulier esse testis in criminalibus?
- 14 An inimicus repellatur à testimonio?
- 15 Accusantes, vel descendentes accusatoris, repelluntur à testimonio, & alij repelluntur, qui sub isto numero videntur.
- 16 Socius criminis, an repellatur à testimonio, & quando possit admitti?
- 17 An reus possit interrogari de factis?
- 18 Si reus consteatur de socio an ejus dictum, vel testimonium probet, tanquam si esset legitimus testis?
- 19 An pauper repellatur à testimonio?
- 20 Si testes inhabiles deponant, an faciant aliquod indicium?
- 21 Si testis unus inhabilis resistet, alter vero testis est fide dignus & approbatus, conjuncti an faciunt probationem?
- 22 Si testes inhabiles de facto procedunt, & admittuntur, an possint per iudicem ex officio repelli parte non opponente?
- 23 An testes inhabiles, & minus idonei possunt admitti ad probandam innocentiam delinquentis?
- 24 An testes qui sunt idonei compellantur invitè dicere testimonium?
- 25 An ex presumptionibus, vel indicijs possit reus condemnari?
- 26 Si contrarium sit unus testis fide dignus, & similiter indicium, vel semiplena probatio, an ex hoc consteatur probationem delictum?

Item principalitèr quero, qualiter probetur delictum? In quo articulo magistralitèr, & resolutivè dico, quòd aliud quidem est informatio, aliud autem indicium, seu presumpcio, aliud est semiplena probatio, aliud plena, & legitima probatio Informatio est simplex directio, sive assertio alicujus sine juramento, & sine aliqua forma iudicii, per quòd movetur iudex, saltem ad inquirendam licetè, & justè de delictor: ista est Glossa singularis & unica in cap. 1. §. si dux de pace tenenda, & ejus violentoribus, in usibus feudorura, & ad hoc reparat ibi singulare Bartol. n. col. in medio, & notant & commendant ceteri Doctores & illam Glossam ad hoc reputat singularem, & unicam Lud. Rom. in l. si quis in gravis §. 1. ff. ad Syllan. tenet etiam Bald. licet non alleget illam Glossam n. rubr. de controversia interpretum, in usibus idem Bald. in l. ad mones di. ff. de re iur. 4. col. Confirmatur ex sententia & doctrina Innoc. in c. m. in tua, in fin. de sponsalibus: ubi dicit, quòd potest iudex se informare de fama sine ordine iudiciario, & ibi sequitur Abb. 1. col. 4. notant & commendant alij Doctores præcipue Propof. col. in d., quòd magis est, talis informatio potest sumi à testibus, & personis inhabilibus, secundum Bald. in l. qui testament. c. p. r. contrarium, ff. de testam. post Glossam ibi, quam reputat singularem.

Aliud est indicium seu presumpcio, & est rationalis vel verisimilis conjectura facti, vel delicti, & quedam animi applicatio ex aliquibus circumstantiis ad aliquid credendum. Ita probatio quid, textus capitalis, & expressus in l. 3. §. 1. ff. de testib. Cujus verba sunt: Hoc ergo solum rescribere possum summam, non utique ad unam probationem societatem cogitationem statim allegari debere, sed ex sententia animi tui te assimilare oportere, quid aut cui credat, aut parum probatum tibi opineris, textus in l. ob carmen, §. fin. eod. tit. textus in l. 1. §. ad tormento ff. de quæst. textus in leg. de minor. §. tormenta, eod. tit. textus in l. ex libero, §. de minore, eod. tit. textus in l. anius, §. reus, eod. tit. textus in l. fin. eod. tit. textus in l. 3. C. de quæst. ibi si praestit fuerint ex tanto scilicet argumenta, ut videantur accedere ad verisimilitudinem causa criminis, textus in l. mulier, eod. tit. ibi, sed argumentis primum verisimilitudis probabilibusque uti. Et si hic veluti certis indicijs ducti, investiganda veritate gratia ad tormenta putaverim esse veniendos, textus in l. non verisimile, ff. quid metus causa, textus in l. quere, §. fin. ff. de edit. edil. textus in l. praeerea de testib. Cujus verba sunt: Etenim circumspicit iudex atque discretus motum animi sui ex argumentis & testimonijs, qua rei apud ra esse comperit, conformabit; textus in cap. quia verisimile de presump. cum similibus, & utrobique communiter Doctores.

Advertendum tamen, quòd indicium minus est quàm semiplena probatio, & minorem habet effectum, sed bene sufficit ad torturam Glossa, et singularis & unica in l. cum probatio, ff. de probat. & ad hoc notat & commendat ibi Bald. dicens eam meliorem de iur. Salyc. Fulgof. & Jacob. de Sanct. Georg. Bald. in l. non est verisimile, ff. quid metus causa. l. leã. n. 5. & illam reputat singularem Paul. de Castro in l. ff. ex nexal. col. agar. col. 2. n. 4. & ibi Alex. & alij Doctor Angel. in l. 2. C. de quæst. Ex quo singularitèr inferto quòd

Indicium minus est quàm semiplena probatio.

A a iu